

KODEKS ETYCZNO-ZAWODOWY HIRUDOTERAPEUTY (P R O J E K T)

ROZDZIAŁ I - ZASADY OGÓLNE

§ 1

W swojej pracy hirudoterapeuta powinien kierować się zawsze dobrem pacjenta.

§ 2

Hirudoterapeuta to odpowiednio przeszkolona osoba, zajmująca się przystawianiem pijawek lekarskich na określone obszar ciała osoby cierpiącej, aby wprowadzone przez pijawkę hirudozwiązki w sposób miejscowy (w promieniu ok. 4-5 cm od miejsca przystawienia pijawki) lub dostając się poprzez krwioobieg do ważnych wewnętrznych narządów i organów organizmu ludzkiego uruchomiły w nim samoistne procesy regeneracyjne (naprawcze) doprowadzające w konsekwencji do znacznej poprawy stanu zdrowia i ulgi w cierpieniu.

§ 3

Hirudoterapia nie stanowi odrębnej specjalistycznej dziedziny medycyny. Hirudoterapia może być za zgodą lekarza prowadzącego pacjenta - wykorzystywana do wspomagania procesów leczenia realizowanych metodami medycyny konwencjonalnej.

§ 4

Wszelkie zabiegi hirudoterapeutyczne mogą być wykonywane jedynie przez osoby posiadające odpowiednie do tego celu przeszkolenie oraz kwalifikacje.

§ 5

Każdy prowadzący działalność zawodową hirudoterapeuta ma obowiązek ustawicznego poszerzania swej wiedzy zawodowej, poprzez studiowanie literatury fachowej, oraz uczestnictwo w kursach, szkoleniach, zjazdach itp.

ROZDZIAŁ II - RELACJA HIRUDOTERAPEUTA – LEKARZ

§ 1

Swoje metody hirudoterapeutyczne hirudoterapeuta może stosować tylko wtedy, gdy nie ma żadnych formalnych przeciwwskazań do takiej terapii a hirudoterapeuta jest przekonany na podstawie doświadczeń własnych, literatury oraz doświadczeń innych hirudoterapeutów, że może ona pozytywnie wpłynąć na stan zdrowia pacjenta.

§ 2

Wskazane jest, aby Hirudeterapeuta współpracował z lekarzem prowadzącym pacjenta – wówczas, gdy lekarz ten akceptuje możliwość wspomagania leczenia przy pomocy zabiegów hirudoterapeutycznych i nie jest przeciwny takim zabiegom w ogóle.

§ 3

Hirudeterapeuta nie powinien prowadzić hirudoterapii jeśli osoba chcąca poddać się takiej terapii cierpi na: silną anemię, wrodzoną lub nabytą hemofilię i pobiera leki przeciwzakrzepowe, niedokrwistość, choroby szpiku kostnego, erozyjne zapalenie błony śluzowej żołądka, otwarte wrzody żołądka lub dwunastnicy, potencjalne skłonności do krwotoków przewodu pokarmowego, ostrą fazę choroby zakaźnej, poważne choroby przewlekłe narządów np. marskość wątroby (zaburzenia krzepnięcia krwi), choroby tkanki łącznej. Ponad to nie powinno przeprowadzać się hirudoterapii u osób dializowanych, cierpiących na choroby immunologiczne i pobierające leki immunosupresyjne (np. po przeszczepach organów) oraz cierpiących na choroby narządów krwiotwórczych.

§ 4

Hirudeterapeuta nie powinien prowadzić także hirudoterapii, jeśli osoba chcąca poddać się takiej terapii cierpi na obniżenie odporności, jest zakażona wirusem HIV, lub WZW, cierpi z powodu wyniszczenia, wykazuje silne reakcje alergiczne na białko bądź cierpi na skazę alergiczną z ciężkimi reakcjami ogólnoustrojowymi.

§ 5

Szczególną uwagę należy zwrócić na pobieranie niektórych leków przez osoby zamierzające poddać się zabiegom hirudoterapii, gdyż część z nich stanowić może bezwzględny zakaz prowadzenia takich zabiegów w trwającym już procesie leczenia (mogą zaistnieć bardzo groźne dla życia lub skutków leczenia interakcje). Są to zarejestrowane i dopuszczone do stosowania w Polsce leki z grupy (według ATC):

- **Grupa B – Krew i układ krwiotwórczy** – z podgrupami:
 - B01 - Leki przeciwzakrzepowe
 - B02 - Leki przeciwkrwotoczne
 - B03 - Leki stosowane w leczeniu niedokrwistości
- **Grupa L - Leki przeciwnowotworowe i immunomodulujące** - z podgrupami:
 - L01 - Leki przeciwnowotworowe
 - L02 - Leki hormonalne przeciwnowotworowe
 - L03 - Leki immunostymulujące
 - L04 - Leki immunosupresyjne
- **Grupa C - Układ sercowo-naczyniowy** – z podgrupą:
 - C02 - Leki przeciwnadciśnieniowe

(ATC - klasyfikacja **Anatomiczno-Terapeutyczno-Chemiczna** leków, to system porządkujący leki oraz inne środki i produkty wykorzystywane w medycynie. Klasyfikację kontroluje Centrum Współpracy nad Metodologią Statystyczną Leków (**Collaborating Centre for Drug Statistics Methodology**) w Norwegii podlegający pod **Światową Organizację Zdrowia (WHO)**).

§ 6

Przeciwwskazaniami do hirudoterapii jest ciąża (zabiegi związane z utratą krwi są zwykle przeciwwskazane w okresie ciąży a ponadto hirudoterapia w tym okresie może powodować działania niepożądane, które wymagać mogą stosowania leków szkodliwych dla rozwoju płodu), oraz skłonności do powstawania blizn oraz keloidów (bliznowców).

§ 7

Zabiegi hirudeterapeutyczne mogą być stosowane dopiero po wykluczeniu wymienionych wyżej przeciwwskazań.

§ 8

W przypadku pojawienia się niepokojących objawów w trakcie trwania zabiegu lub też po jego wykonaniu, hirudoterapeuta powinien natychmiast skierować osobę taką do lekarza, a w przypadkach szczególnych wezwać pogotowie ratunkowe.

§ 9

Hirudoterapeuta ze względu na brak specjalistycznego sprzętu, nie może nigdy samodzielnie wystawiać diagnoz odnośnie chorób osoby korzystającej z hirudoterapii. Jeśli istnieje taka potrzeba należy korzystać z diagnoz lekarzy zajmujących się leczeniem tej osoby.

§ 10

Hirudoterapeucie nie wolno nigdy i w żadnych okolicznościach podważać autorytetu prowadzącego go lekarza w oczach jego pacjenta. Dlatego też należy bezwzględnie

powstrzymać się od wypowiedzania w obecności pacjenta lub członków jego rodziny jakichkolwiek krytycznych uwag na temat pracy tego lekarza, trafności jego diagnozy oraz zaordynowanych przezeń metod i środków leczenia.

§ 11

Hirudoterapeuta nie może nigdy zachęcać osobę poddającą się zabiegom hirudoterapii do odstawienia środków ordynowanych przez medycynę konwencjonalną a w przypadku wątpliwości winien on uprzedzić taką osobę by bez konsultacji z lekarzem nie przerywał stosowanego dotychczas leczenia.

§ 12

Wykonywanie zabiegów hirudoterapeutycznych winno się zawsze opierać o współczesną profesjonalną wiedzę z tego zakresu. Zabronione jest posiłkowanie się takimi źródłami wiedzy jak medycyna ludowa, przesady, ruchy religijno-mistyczne czy filozofia obcych kultur.

Rozdział III – RELACJA HIRUDOTERAPEUTA – OSOBA PODDAJĄCA SIĘ ZABIEGOM HIRUDOTERAPEUTYCZNYM

§ 1

Podstawową zasadą w relacjach pomiędzy hirudoterapeutą – a osobą poddającą się hirudoterapii jest szczerść oraz chęć niesienia pomocy, dlatego też hirudoterapeuta ma obowiązek poinformować pacjenta odnośnie:

- 1) procedury i czasu trwania samego zabiegu;
- 2) zachowania przez pacjentów pewnych standardów odnośnie kosmetyki i higieny ciała.
- 3) ilości wykonywanych seansów hirudoterapeutycznych oraz konieczności ich powtórzeń;
- 4) rezultatów, jakich pacjent może się spodziewać po zakończeniu przepisanej serii seansów;
- 5) bólu w czasie trwania zabiegu;
- 6) konieczności ewentualnego wykonywania terapii w tzw. miejscach intymnych lub szczególnie wrażliwych;
- 7) ewentualnych komplikacji pozabiegowych
- 8) kosztów terapii

§ 2

Hirudoterapeuta nie może nigdy i pod żadnym pozorem podawać osobie poddającej się hirudoterapii fałszywych informacji. Nie wolno mu, zatem powoływać się na odkrycia lub wyniki badań, które nie miały miejsca lub te, które nie zostały jeszcze dostatecznie potwierdzone naukowo.

§ 3

Hirudoterapeuta nie może składać osobie poddającej się hirudoterapii żadnych fałszywych obietnic. Nie może on wmawiać takiej osobie ani nikomu z jego bliskich tego, że zabiegi hirudoterapeutyczne są w stanie wyleczyć daną chorobę, podczas gdy w rzeczywistości tak nie jest i hirudoterapeuta jest tego świadom.

§ 4

Osoba poddająca się hirudoterapii ma prawo do poszanowania swej intymności oraz godności osobistej, dlatego też zabiegi winny być wykonywane zawsze za zamkniętymi drzwiami, pod osłoną parawanu i bez niepotrzebnego udziału osób trzecich.

§ 5

Hirudoterapeuta ma obowiązek traktować osobę pobierającą zabiegi hirudoterapeutyczne z szacunkiem i życzliwością, zważywszy choćby na to, że ten rodzaj zabiegów stanowi znaczne obciążenie psychiczne dla samego pacjenta i jego najbliższych. W tej sytuacji zabronione jest, zatem:

- 1) podnoszenie głosu,
- 2) używanie niecenzuralnych określeń
- 3) ośmieszanie np. lęków pacjenta.
- 4) używanie nieodpowiednich żartów i dowcipów skierowanych na osobę pacjenta

§ 6

Hirudoterapeuta winien uczynić wszystko, by wykonywane zabiegi wiązały się z możliwie najmniejszą ilością bólu i stresu. W celu zredukowania stresu dozwolone i polecane jest stosowanie muzykoterapii czy innych sposobów bezpiecznej relaksacji.

§ 7

W przypadku zbyt ostrych reakcji i to zarówno emocjonalnych jak i organicznych ze strony osoby poddającej się hirudoterapii wskazane jest przerwanie zabiegu. Zawsze jednak należy go dokończyć w takim odstępie czasowym, by nie wpłynęło to negatywnie na przebieg oraz skuteczność terapii.

§ 8

Niedopuszczalne są ze strony hirudoterapeuty takie rodzaje zachowań, które nawet pośrednio mogłyby wskazywać lub choćby kojarzyć się z molestowaniem seksualnym. Wykluczone jest, zatem:

1. Zbyteczne dotykanie tych miejsc na ciele osoby poddającej się hirudoterapii, których dotyk nie jest niezbędny dla prawidłowego wykonania zabiegu.
2. Nakaz obnażania tych miejsc i partii ciała, które nie są objęte działaniem zabiegowym;
3. Prowadzenie nazbyt swobodnych rozmów na tematy poprzez treść których, może się on poczuć molestowany lub urażony.

§ 9

Niedozwolone jest skracanie czasu trwania zabiegów w celu przyjęcia większej liczby osób na zabiegi hirudoterapeutyczne.

§ 10

Niedozwolone jest także przedłużanie łącznej ilości seansów i sesji hirudoterapeutycznych (łącznie czasu prowadzenia terapii) w celu wyłudzenia wyższej zapłaty.

§ 11

Hirudoterapeuta nie może żądać od osoby poddającej się hirudoterapii zawyżonych opłat z tytułu wykonywanych przez siebie seansów terapeutycznych, by w ten sposób nie dopuścić się nadużyć finansowych oraz nie zniechęcić nikogo do korzystania z tego rodzaju terapii.

§ 12

Hirudoterapeuta nie może pobierać od osoby poddającej się zabiegowi hirudoterapeutycznemu zbyt wysokich i przekraczających 3-krotną wartość zakupu (lub ustalonych na dany okres przez Stowarzyszenie), cen jednostkowych za przystawiane pijawki

§ 13

Opłaty za wykonywane seanse hiruterapeutyczne nie mogą być również nazbyt zaniżone, gdyż może to spowodować nadszarpnięcie wiarygodności zabiegów hirudoterapeutycznych oraz narażenie się na pomówienia o stosowanie nieuczciwej konkurencji.

Rozdział IV- PRZEPISY ZWIĄZANE Z TECHNIKAMI WYKONYWANIA ZABIEGÓW HIRUDOTERAPEUTYCZNYCH.

§ 1

Wykonywanie zabiegów należy zawsze przeprowadzać w specjalnie przygotowanym do tego celu i odpowiednio wyposażonym gabinecie. Całość bezpośredniego otoczenia, w jakim odbywają się zabiegi hirudoterapeutyczne winna i być czysta i sterylna .

§ 2

Jeśli hirudoterapeuta prowadzi tzw. działalność paramedyczną w domu u osoby chętnej do hirudoterapii, powinien on posiadać torbę odpowiednio wyposażoną w środki zapewniające sterylne wykonywanie terapii i założenie prawidłowych opatrunków.

§ 3

Do celów hirudoterapeutycznych mogą być używane pijawki pochodzące tylko i wyłącznie z firm prowadzących ich profesjonalną hodowlę. Zabronione jest pod RYGOREM WYKLUCZENIA ZE STOWARZYSZENIA korzystanie z pijawek pozyskiwanych z ich siedlisk naturalnych oraz pochodzących z przemytu.

§ 4

Pijawki lekarskie mogą być używane tylko i wyłącznie jeden raz po czy uszione i poddane procesowi utylizacji

§ 5

Nakładanie pijawek na odpowiednie miejsca w ciele winno się odbywać przy pomocy odpowiednich narzędzi np. specjalistycznych pencet itp.

§ 6

Przystawianie pijawek odbywa się zawsze w określone miejsca na ciele podyktowane dolegliwościami osoby poddającej się hirudoterapii oraz przyjętą technologią hirudoterapeutyczną.

§ 7

Przystawianie pijawek winno się odbywać w sposób bezpieczny tak, by uniknąć przykrych następstw typu długotrwałe blizny, silne krwotoki, zakażenia, owrzodzenia itp. Liczba używanych pijawek w ciągu jednego seansu terapeutycznego nie może przekroczyć nigdy 12 szt.

§ 8

Odstęp pomiędzy poszczególnymi zabiegami hirudoterapeutycznymi wynosi średnio od 3 do 7 dni.

§ 9

Czas trwania pojedynczego seansu hirudoterapeutycznego, powinien trwać od 45 do 90 minut. Możliwe jest przerwanie procesu żerowania leczniczego pijawek, jeśli czas seansu przeciąga się ponad 2 godziny.

§ 10

Odejście od wskazanych wyżej procedur odnoszących się do czasu, częstotliwości, oraz ilości przystawianych pijawek może mieć miejsce tylko w wyjątkowych przypadkach.

§ 11

Po zakończonym zabiegu należy dokładnie zdezynfekować miejsca przystawiania pijawek i uczynić to należy przy pomocy profesjonalnych środków dezynfekujących. Stanowczo wykluczone jest smarowanie tych miejsc preparatami, których nie używa i nie akceptuje oficjalna medycyna.

§ 12

Wszelkie narzędzia używane podczas hirudoterapii powinny zostać poddane kompletnej dezynfekcji lub sterylizacji stosownie do ogólnie przyjętych wymogów aseptyki i antyseptyki medycznej.

Rozdział V - RELACJA HIRUDOTERAPEUTA – HIRUDETERAPEUTA

§ 1

W relacji ze swymi kolegami „po fachu” hiroduterapeuta powinien zawsze unikać atmosfery **niezdrowej** rywalizacji.

§ 2

Zabronione jest prowadzenie na nieuczciwych zasadach konkurencji cenowej pomiędzy poszczególnymi hirudoterapeutami.

§ 3

Hirudeterapucie w żadnych okolicznościach nie powinien podrywać ani kwestionować autorytetu swojego kolegi w oczach pacjenta.

§ 4

Hirudoterapeuta powinien na czysto koleżeńskich zasadach dzielić się zdobytym doświadczeniem z innymi hirudoterapeutami.

§ 5

Każdy zwłaszcza początkujący hirudoterapeuta winien korzystać z doświadczeń innych osób zajmujących się tą działalnością.

§ 6

Rozpowszechnianie wszelkich nieprawdziwych, bądź też szkodliwych dla środowiska opinii jest surowo zabronione.

§ 7

Wszelkie zaistniałe wątpliwości, spory, konflikty i inne problemy wynikające z relacji zawodowych - hirudoterapeuta winien zgłaszać na ręce Przewodniczącego Komisji Etyki Zawodowej Hirudoterapeutów.

§ 8

Hirudoterapeuta członek PTH winien interesować się pracami Stowarzyszenia, uczestniczyć w organizowanych przezeń Zjazdach, a przede wszystkim stosować się do jego uchwał i zaleceń.

§ 9

Hirudoterapeuta członek PTH powinien żywo reagować na przejawy zła, korupcji oraz przedkładania własnych interesów członków władz Stowarzyszenia nad interes Stowarzyszenia i jego członków.

§ 10

Hirudoterapeuci mają prawo do bieżącej oceny członków władz Stowarzyszenia oraz do domagania się ich zmiany, jeśli ich działalność nie spełnia wymagań statutowych Stowarzyszenia oraz jest szkodliwa dla stabilności i rozwoju Stowarzyszenia.

§ 11

W przerwach pomiędzy Zjazdami członkowie Stowarzyszenia mają prawo do nieograniczonego dostępu do Forum internetowego Stowarzyszenia, gdzie w oparciu o przyjęty Regulamin Forum i na jego zasadach, mogą prowadzić swobodną i nie podlegającą kontroli ani cenzurze członków władz Stowarzyszenia wymianę opinii i poglądów związanych z hirudoterapią oraz działalnością Stowarzyszenia i pracą jego władz.

§ 12

Żaden członek władz Stowarzyszenia nie może świadczyć jakiegokolwiek pracy odpłatnej lub wykonywać jakichkolwiek usług na rzecz firm i osób związanych zawodowo z hirudoterapią. Dotyczy to np. pobierania pieniędzy od firm organizujących kursy hirudoterapeutyczne, prowadzących komercyjne hodowle pijawek lekarskich, produkujących preparaty hirudoterapeutyczne itp.

§ 13

Żaden członek władz Stowarzyszenia nie może preferować wybranych firm związanych bezpośrednio lub pośrednio z hirudoterapią nawet w przypadku, jeśli są one członkami wspierającymi PTH. Działania takie traktowane będą, jako zachowania korupcyjne i surowo karane usunięciem z władz Stowarzyszenia.

Rozdział VI- NAGRODY ORAZ KARY

§ 1

Do nagród za zasługi i oraz szczególne osiągnięcia w pracy hirudoterapeutycznej należą:

1. pochwała ustna na forum Zjazdu
1. dyplom
2. odznaczenie
3. opublikowanie na koszt Stowarzyszenia artykułu lub książki, jeśli takie zostaną napisane

§ 2

Hirudoterapeuta winien cały czas pamiętać o tym, że w przypadku rażących uchybień w rezultacie, których ucierpiałoby zdrowie lub życie osoby poddającej się hirudoterapii, temu ostatniemu zawsze przysługuje odwołanie się na drogę sądową.

§ 3

Za wykroczenia w stosunku do postanowień niniejszego Kodeksu stosowane będą następujące kary:

1. ustne upomnienie
2. pisemne upomnienie
3. nagana
4. kara pieniężna
5. zawieszenie w prawach członka Stowarzyszenia
6. całkowite pozbawienie prawa członkostwa w Stowarzyszeniu
7. czasowe zawieszenie prawa do wykonywania zawodu hirudoterapeuty
8. całkowity zakaz wykonywania zawodu hirudoterapeuty.

§ 4

Kary za wykroczenia przeciwko postanowieniom niniejszego Kodeksu w stosunku do członków PTH są nakładane przez Zarząd Stowarzyszenia na wniosek Komisji Etyki, a w stosunku do członków Zarządu Stowarzyszenia i innych jego władz decyzje podejmuje Komisja Etyki Zawodowej Hirudoterapeuty.

Opracował: Zygmunt Dynowski

P.s. Proszę o uwagi na adres poczty elektronicznej:

dynowski@poczta.onet.pl

dr.dynowski@gmail.com

lub forum dyskusyjne na stronie: <http://www.euro-bion.pl/forum.html>